

POSTANOWIENIE

Dnia 29 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **K. K.**

skazanego z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k.,

po rozpoznaniu w dniu 29 lutego 2024 r. w Izbie Karnej

na posiedzeniu bez udziału stron w trybie art. 532 § 3 k.p.k.

wniosku obrońcy skazanego

w przedmiocie wstrzymania wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi

z 24 sierpnia 2023 r. sygn. II AKa 167/23,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi

z 23 marca 2023 r. sygn. XVIII K 250/22,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

**nie uwzględnić wniosku i odmówić wstrzymania wykonania
zaskarżonego kasacją wyroku.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Łodzi wyrokiem z 23 sierpnia 2023 r. sygn. II AKa 167/23 utrzymał w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z 23 marca 2023 r. sygn. XVIII K 250/22, w którym to sąd I instancji uznał oskarżonego K. K. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 207 § 1 i 1a k.k. w zb. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. za art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., i za to na podstawie art. 156 § 1 pkt 2 k.k.

w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 8 lat pozbawienia wolności (pkt 1 wyroku).

Kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego wywiódł obrońca skazanego, który zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił rażące naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia, tj.

- art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. oraz art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. oraz art. 182 § 1 k.p.k. w zw. z art. 115 § 11 k.k.

- art. 6 k.p.k. w zw. z art. 391 § 1 k.p.k. w zw. z art. 394 § 2 k.p.k. w zw. z art. 6 ust. 3 lit. d Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności z dnia 4 listopada 1950 r.

- art. 433 § 1 k.p.k. w zw. z art. 440 k.p.k. oraz art. 6 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 3 lit. c Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności z dnia 4 listopada 1950 r.

- art. 410 k.p.k., art. 4 k.p.k. i art. 7 k.p.k.

Podnosząc powyższe zarzuty obrońca wniósł o uchylenie w całości wyroku Sądu II instancji i przekazanie sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania. Skarżący w kasacji zawarł także wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

W odpowiedzi prokurator wniósł o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia okazał się bezzasadny.

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k., w przypadku wniesienia kasacji, Sąd Najwyższy ma możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego tym środkiem orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od ewentualnego rozstrzygnięcia kasacji. Przywołana powyżej regulacja procesowa nie formułuje jednak przesłanek, od których uzależnione jest wstrzymanie wykonalności zaskarżonego kasacją orzeczenia przez Sąd Najwyższy. Mając na uwadze zasadę wynikającą z art. 9 k.k.w. niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, nie ulega wątpliwości, iż możliwość, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k., odnosi się do okoliczności o charakterze absolutnie wyjątkowym.

W zakresie możliwości wstrzymania wykonalności prawomocnego orzeczenia Sąd Najwyższy w niniejszym składzie podziela pogląd utrwalony w orzecznictwie, w którego świetle: „wstrzymanie wykonalności prawomocnego orzeczenia ze względu na swoją wyjątkowość powinno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne i w zasadzie nieodwracalne następstwa” [postanowienie Sądu Najwyższego (dalej SN) z 23 maja 2022 r. sygn. akt V KK 130/22; podobnie postanowienia SN: z 22 stycznia 2020 r. sygn. akt III KK 5/20; z 18 listopada 2003 r. sygn. akt IV KK 347/03]. Następstwo tego rodzaju mogłoby mieć miejsce w sytuacji, gdy już pobieżna analiza kasacji, nakazuje przewidywać ewentualność jej przyszłego uwzględnienia, czego natomiast autor wniosku w niniejszej sprawie nie wykazał. Sąd Najwyższy zauważa także, iż nadzwyczajny charakter kasacji i związane z nim skutki procesowe zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k., czynią wstrzymanie wykonania orzeczenia możliwym, dopiero gdy ewentualność uwzględnienia kasacji jawi się jako wysoce prawdopodobna.

Analiza materiałów postępowania oraz wniosku obrońcy o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia (autor kasacji nie uzasadnił tego wniosku) – nie przesądzając w tym miejscu w żadnej mierze końcowej oceny zasadności wniesionych kasacji – w ocenie Sądu Najwyższego w niniejszym składzie, nie prowadzi do stwierdzenia okoliczności, które uzasadniałyby wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

[PGW]

[ał]